

handling vil i mange tilfelle kunne begrenses til gjennomgåelse av relevant nordisk granskningsmateriale og påfølgende tilleggsprøving. For disse søknaders vedkommende regnes det derfor med en besparelse på ca. 30 pst. av det samlede arbeid med søknaden. Samtidig med en effektivitetsøkning vil Patentstyret kunne opnå større rettsikkerhetsmessig kvalitet i relasjon til tilsvarende europapatenter, sålenge det nordiske materiale ikke er inkludert i det europæiske patentverks granskningsmateriale, jfr. om dette nedenfor. Utvalget antar at selv om Norge ikke slutter seg til den europeiske patentkonvensjon, kommer situasjonen til å bli arbeidsmessig bedre for Patentstyret enn den er i dag.«

Når det gjelder situasjonen i tilfelle Norge er tilsluttet den europeiske patentkonvensjon, forutsetter utvalget innledningsvis at meddelte europeiske patenter kreves oversatt til norsk samt at oversettelser av patentkravene stilles som vilkår for at patentsøknaden gis provisorisk beskyttelse.

Utvalget regner med at selv om Norge er tilsluttet EPC vil praktisk talt alle norske søkere fortsatt starte med å innlevere nasjonal søknad til Patentstyret. På den annen side er utvalget kommet til at det overveiende antall utenlandske søkere vil søke patent her ved å utpege Norge i en europeisk søknad. Antallet inngitte søknader til Patentstyret vil på denne måten etterhvert reduseres til ca. 1.200 i året.

En videre regning ut fra dette tall gir til resultat at Patentstyrets ingeniørstab reduseres fra ca. 70 til ca. 25. Det regnes dessuten med en viss reduksjon av staben hos de privatpraktiserende patentfullmektiger. Til gjengjeld mener utvalget at industrien får behov for å ansette noen flere patentingeniører.

Utvalget peker på at det europeiske patentsystem gjør det enklere å ta ut patent i de stater som deltar. Dette antar man vil lede til at antallet patenter som meddeles med virkning for Norge vil øke med ca. 25 pst. Utvalget tror dessuten at det består en mulighet for at »et ganske stort antall søkere« av europapatent vil la søkanden omfatte en rekke stater i den hensikt å opnå provisorisk beskyttelse mens søknaden behandles, men uten at patent uttas i alle disse. Utgiftene

hermed vil nemlig være forholdsvis begrensede.

Utvalget redegjør også for Patentstyrets stilling i tilfelle norsk tilslutning. Både inntektene og utgiftene vil da synke betraktelig, men i sum antas Styret å komme noe dårligere ut enn i dag. Det understrekes at beregningene bare er ment som en indikasjon på hvordan situasjonen under visse forutsetninger kan bli.

Når det gjelder utvalgets egne antakelser med hensyn til Norges situasjon når det europeiske patentverk er i full virksomhet, vises for øvrig til utredningens kap. VII. 3 og 4 (s. 79–85). Utvalgets vurdering av om Norge bør slutte seg til konvensjonen, følger så i kap. VII. 5 (s. 85–89).

Utvalget erkjenner innledningsvis at innføringen av et europeisk patentsystem har visse positive sider, såsom utviklingen av en felles materiell patentrett for det viktige industriområde Europa er, og at man unngår en god del av det parallellarbeid som i dag foregår ved behandlingen av patentsøknader. Selv om Norge i prinsipp bør stille seg positiv til internasjonalt samarbeid på det industrielle rettsverns område, anfører utvalget at norsk deltakelse ikke må skje uten hensyn til de ulemper deltakelsen vil kunne få for norsk næringsliv. Behovet for forenkling av søknadsbehandlingen er dessuten blitt mindre enn tidligere på grunn av redusert søknadsinngang og rasjonaliseringstiltak i Patentstyret.

Som nevnt ovenfor regner utvalget med at en norsk tilslutning til den europeiske patentkonvensjon vil føre til en ikke ubetydelig reduksjon av det antall personer som arbeider med patentsspørsmål i Norge. Utvalget betrakter dette som »en vesentlig svekkelse av det patentfaglige miljø i Norge. Norsk industri og norske oppfinnere muligheter til å få sakkyndig veiledning og bistand i patentspørsmål vil som følge av dette bli mindre. Samtidig vil det oppstå en situasjon hvor en slik veiledning og bistand vil bli mer påkrevet enn tidligere.«

I forbindelse med den antatte økning av antallet på patentsøknader med virkning for Norge hvis landet er med i EPC, gjør utvalget gjeldende at også slike søknader vil representere rettigheter som norsk industri må ta hensyn til. Sammen med det antatt økte antall meddelte patenter vil de medføre økt